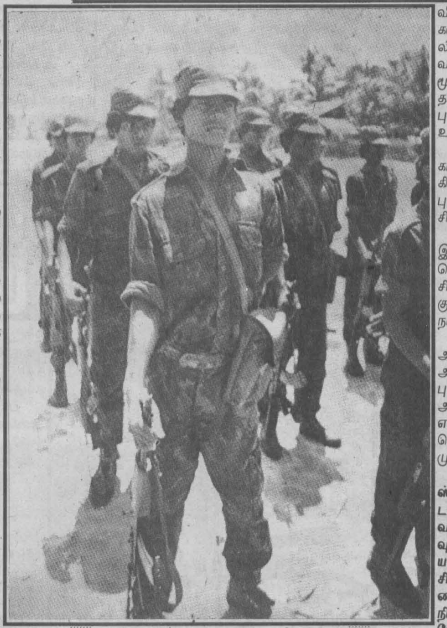

www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

அரசியல் தொடர்

அற்புதன் எழுதுவது

புலி எதிர்ப்பும் பலிகொடுப்பும்

“தமிழ் மக்கள் இலங்கை அரசுக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு விட்டுக் கொடுத்தனர். இனி மேலும் ஒற்றுமை என்ற ரீதியில் அடக்குமுறையினை திணிப்பதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

எமது மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபைக்கு உரிய அதிகாரங்கள் எந்த வடிவத்தில் தரப்பட வேண்டுமோ அந்த வடிவத்தில் தரப்பட வேண்டும். இல்லையேல் இலங்கையில் ஈழம் உருவாகும்.”

இவ்வாறு கருத்துத் தெரிவித்தவர் வேறு யாருமல்ல, வடக்கு-கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சராக இருந்த வரதராஜப் பெருமாள்தான்.

கூறியதோடு மட்டும் நின்று விடாமல், வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபையில் ஈழப் பிரகடனம் செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டார் வரதராஜப் பெருமாள்.

வரதராஜப் பெருமாளின் அறிவிப்பும் இலங்கை அரசுக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. புலிகளுக்கான இரண்டாம் கட்ட ஆயுத உதவியும் வன்னியில் வைத்து வழங்கப் பட்டது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையின் தொண்டர் படைமீதும், தேசிய இராணுவம் மீதும் புலிகள் தாக்குதல்களைத் தொடுத்தனர்.

சரியான தலைமைத்துவம் இல்லாத நிலையில் தேசிய இராணுவம் மற்றும் தொண்டர் படை உறுப்பினர்கள் புலிகளை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் பலியாகினர்.

புலிகளுக்கு எதிரான இயக்கத் தலைவர்கள் புலிகளுக்கு எதிராக வீரம் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு போதிய பாதுகாப்பும், வசதியான தங்குமிடங்களும் இருந்தன.

அந்த இயக்கங்களின் உறுப்பினர்கள் தான் தங்கள் தலைவர்களின் வாய் வீரப் பேச்சுகளுக்கான பலிக்கடாக்களாகினர்.

தங்கள் உறுப்பினர்கள் பலியாகிக் கொண்டிருப்பதை தடுக்கக்கூடிய வழி வகைகளைச் செய்வதைவிட, பலியான தங்கள் உறுப்பினர்களது எண்ணிக்கையைக் கூறி இந்திய அரசினதும், படைகளினதும் நல்லெண்ணத்தைப் பெறவும், பாராட்டைப் பெறவும்கூட சில இயக்கத் தலைமைகள் நாட்டம் காட்டின.

“நாங்கள்தான் புலிகளுக்கு எதிராக முன்னணியில் நின்று சண்டை பிடிக்கிறோம்.” என்று இந்திய அரசிற்கு கூற வேண்டுமானால் தங்கள் உறுப்பினர்கள் பலியாகவும் வேண்டும் என்ற மனப் போக்கு தலைமைகளிடம் தோன்றியது.

அதனை நியாயப்படுத்தவும், தமது அப்பாவி உறுப்பினர்களை உருவேற்றி பலிகொடுக்கவும் புலிகள் எதிர்ப்பு என்பதற்கு தத்துவ விளக்கங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

உண்மையாகவே ஏனைய இயக்கங்களில் இருந்த முன்னணி உறுப்பினர்கள் பலருக்கு புலிகளில் இருந்த கோபம் ஓரளவு நியாயமானது.

எங்கள் சக தோழர்களை புலிகள் கொன்றனர். நாங்களும் போராடத்தானே வந்தோம். எங்கள் போராடும் உரிமையை புலிகள் எப்படித் தடுக்கலாம்? என்ற உணர்ச்சியோடு கலந்த கோபம் அது.

அத்தகையவர்கள்தான் புலிகளை எதிர்ப்பதில் முன்னணியில் நின்றனர். புலிகளை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்தனர்.

தங்களால் புலிகளைவிட உறுதியாகப் போராட முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடும், தங்கள் போராட்ட உரிமையை புலிகள் பறித்து விட்டனரே என்ற கோபாவேசத்திலும் புலிகளை எதிர்த்து கிளர்ந்த ஏனைய இயக்க உறுப்பினர்களை குறை சொல்ல முடியாது.

நேர் எதிர் நிலைகள்

இந்தியப் படையோடு என்றால் என்ன? எந்தப் படையோடு என்றால் என்ன இணைந்து புலிகளை எதிர்த்து நிற்போம். பின்னர் நாம் வடக்கு-கிழக்கில் காலூன்றிக் கொண்டு ஈழப் போராட்டத்தைத் தொடர்வோம் என்றே நினைத்தனர்.

ஆனால், அவர்களது நினைப்புக்கும் அவர்களது தலைமைகளது நினைப்புக்கும் இடையே நேர் எதிரான தன்மை காணப் பட்டது.

புலிகளுக்கு எதிராக வாய்வீச்சுக்களை அள்ளி வீசத் தயாராக இருந்தனரே தவிர, புலிகளுக்கு எதிரான செயல்பூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்கு வழிகாட்டவோ, புலிகளை எதிர்கொள்ளவோகூட தலைமைகள் தயாராக இருக்கவில்லை.

எங்கள் உறுப்பினர்களை புலிகள் கொல்கிறார்களே நியாயமா? எனக் கேட்டு தங்கள் உறுப்பினர்களை புலிகளுக்கு எதிராக சண்டையிட இந்தியப் படையுடன் அனுப்பிவைத்தனர். ஆனால் சரியான வழிகாட்டல் இன்றி தங்கள் உறுப்பினர்கள் பலியாகிக் கொண்டிருப்பதை அதே தலைமைகள்தான் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டும் இருந்தன.

ஒரு கட்டத்தின் பின்னர் புலி எதிர்ப்பு என்பதும், புலிகளால் கொல்லப்பட்ட தமது உறுப்பினர்களது பட்டியலும் இந்திய அரசிடம் காட்டி நற்சான்று பெறும் பத்திரங்களாக மாறியிருந்தன.

இந்திய அரசின் நிதி உதவிகள் இயக்கத்திற்கு இயக்கம் வித்தியாசப்பட்டிருந்தது. தமக்கும் கூடுதலாக நிதி பெறுவதற்கும், கூடுதலாக நிதி பெறும் இயக்கத்திற்கு தாமும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பதை நிரூபிக்கவும் தம்மில் பலியானவர்களதும், தம்மால் பலியான புலிகளதும் பட்டியல்களையே தூக்கிக் காட்டினார்கள்.

புலிகளால் கொல்லப்பட்ட ஏனைய இயக்க உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை விட, புலிகளுக்கு எதிரான சண்டை என்ற பெயரில் ஏனைய இயக்கத்தலைமைகளால் எவ்வித உத்திகளும் இல்லாமல் முன்னே தள்ளப்பட்டு, பலிகொடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் தொகை பன்மடங்கு அதிகம்.

இதனால்தான் பல இயக்கங்களில் உண்மையான உணர்வுடன் புலிகளுக்கு எதிராக முன்னணியில் நின்று செயற்பட்ட பலர்கூட மெல்ல ஒதுங்கத் தலைப்பட்டனர்.

புலிகளின் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டால் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் இன்னொரு அரசியல் இராணுவ இயக்கத்தை தோற்றம் பெறச் செய்ய தங்கள் தலைமைகளால் முடியவே முடியாது எனவும் உணர்ந்தனர்.

குறுகிய இயக்க வரம்புகளுக்குள் நின்று சிந்திக்கின்றவர்கள் தவிர, ஏனைய இயக்க முன்னாள் இந்நாள் உறுப்பினர்கள் பலர் புலிகள் தொடர்பான எதிர் நிலைப்பாட்டை கைவிட்டுள்ளமைக்கும் அதுதான் காரணம்.

இதனைத்தான் சிலர் ஆச்சரியமாக அல்லது புதிராக நோக்குகிறார்கள். நேற்று புலிகளை தீவிரமாக எதிர்த்தவர்கள் இன்று ஏன் அடக்கி வாசிக்கிறார்கள்? என்று சந்தேகிப்பது ஒரு கோணம்.

புலி ஆதரவாளர்கள் என்று முத்திரை குத்தி பிரச்சனைக்கு உள்ளாக்க நினைக்கும் கபட நோக்கங்கள் கொண்டோர் இன்னொரு பக்கம்.

“ஆயிரமாயிரம் உயிர்களை பலிகொடுத்தும், விலைமதிப்பற்ற இழப்புக்கள் ஊடாகவும், கண்ணீரும், செந்நீரும் சிந்தி வளர்க்கப் பட்ட போராட்டம் தன் இலக்கை எட்டும்வரை தமிழ்பேசும் மக்களின் அரசியல் இராணுவ பலம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

ஈழம்தான் இறுதி என்று நான் கூறவில்லை. ஈழத்துக்கு மாற்றான கௌரவமான தீர்வைப் பெறுவதற்குக்கூட உரத்துப் பேசும் பலம் நம் பக்கம் இருக்க வேண்டும்.

சரி, பிழைகளுக்கு அப்பால் அந்தப் பலத்தை புலிகள்தான் நிறைவு செய்கிறார்கள். ஏனைய இயக்கங்கள் சாத்வீக பாதையிலான அரசியல் பலத்தைக் கூட கட்டியெழுப்ப முடியவில்லை. எனவே புலிகளுக்கு ஆதரவளிக்காவிட்டாலும்கூட, எதிர்ப்பு தெரிவிக்காமல் இருப்பதே சரியானது”

மேற்கண்ட கருத்தை கூறியவர் முன்னர் புலிகளுக்கு எதிராக கடும் போக்கைக் கொண்டிருந்த முந்நாள் போராளி ஒருவராகும்.

இத்தகைய நிலைப்பாடுகளை பேரினவாதிகள் மட்டுமல்லாமல், சில இயக்கத் தலைமைகள்கூட புலிகளுக்கு ஆதரவான நிலைப்பாடுகளாக காட்டத் தலைப்படுகின்றன.

ஆனால் அது தவறு. தமிழ் பேசும் மக்களின் பிறப்புரிமைகளை, அரசியல் ஜனநாயக உரிமை வேட்கைகளை பலவீனப்படுத்த விரும்பாத நிலைப்பாடு எனக்கூறுவதே சரியானதாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இத்தகைய சக்திகளை புலிகள் என்று முத்திரை குத்துகிறவர்கள்தான், அவர்கள் புலிகளை நோக்கி செல்லத் தூண்டுகிறார்கள்.

இந்தியப்படை அப்பாவிகளைச் சுட்டுக் கொன்றபோதும், பாலியல் வல்லுறவுகள் புரிந்தபோதும் அதனை ஒரு பொருட்டாகவே எடுத்துக் கொள்ளாத தங்கள் இயக்கத் தலைமைகளின் போக்கால் இயக்கங்களின் உறுப்பினர்கள் பலர் மனம் வெறுத்துப் போயினர்.

அவற்றைக் கண்டிக்காதது மட்டுமல்லாமல், நியாயப்படுத்தும் விதமாகவும் தலைமைகள் பேசியதும் உறுப்பினர்களுக்கு எதிர்பாராத அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

இவற்றின் காரணமாகவே ஏனைய இயக்கங்களின் உட்பலம் மேலும் பலவீனமானது. மிகச் சுலபமாக புலிகளின் இலக்குகளாக மாறிப் போயின.

மறுபுறத்தில் புலிகளோ, பல்லாயிரம் இந்தியப் படைகளையும் எதிர்த்து விரட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு வளர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்தியப் படை காலத்தில்தான் புலிகளின் பெண்கள் அணியும் மேலும் ஒரு படி வளர்ச்சி கண்டது.

இந்தியப் படைக்கு எதிரான சமரில் பலியான முதல் பெண் புலியை மிகப் பாரியளவில் புலிகள் கௌரவித்தனர்.

பலியான தம் உறுப்பினர்களுக்கு கௌரவம் செய்வதிலும் புலிகள் முன்னணியில் நின்றனர்.

அத்தனை தடைகள் மத்தியிலும் பலியான தம் உறுப்பினர்களுக்கு புலிகள் அஞ்சலி செய்தும், உருவப் படங்களைக் கொண்ட பிரசுரங்கள் வெளியிட்டும் கௌரவம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

புலிகளுக்கு எதிரான சமரில் பலியான தங்கள் உறுப்பினர்களைப் பற்றி ஏனைய இயக்கங்கள் கவலைப்பட்டதாகக்கூட தெரியவில்லை.

நாட்டுக்குள் இருந்து கொண்டு ஏனைய இயக்கங்களால் செய்ய முடியாத காரியங்களை காட்டுக்குள் இருந்துகொண்டு, இந்திய விமானக் குண்டு வீச்சுக்கள் மத்தியிலும் புலிகளின் தலைமையால் செய்ய முடிந்தது.

காட்டுக்குள்' அலுவலகம் இயங்கியது. தட்டச்சுக்கள் அடித்தனர். செய்திகளை காட்டின் நடுவே இருந்து கொண்டு உலகெங்கும் அனுப்பியும் வைத்தனர்.

உள்நாட்டுச் செய்திகளை புலிகளின் வெளிநாட்டுக் கிளைகள் உடனுக்குடன் பெற்று பிரசுரித்தன.

நெருக்கடிகளையும், வசதியீனங்களையும் இயலாமைக்கான காரணங்களாக குறை கூறிக்கொண்டிருப்பதைவிட, அவற்றையும் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்வதே புத்திசாலித்தனம் என்பதை புலிகள் நிரூபித்தனர்.

வை.கோ. உரை

இலங்கை அரசுடன் புலிகள் பேச்சு நடத்துவது தொடர்பாக இந்தியாவின் மத்திய மேல் சபையில் விவாதம் எழுந்தது.

வன்னியில் பிரபாகரனைச் சந்தித்து விட்டுச் சென்றதால், பேச்சுவார்த்தை தொடர்பான விவாதத்தில் வை.கோபாலசாமியின் உரையை அனைவரும் ஆவலோடு செவிமடுத்தனர்.

வை.கோபாலசாமி தனது உரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

இலங்கைப் பிரச்சனையில் இந்தியாவின் அணுகுமுறை பயங்கரமான தவறுகள் நிறைந்ததாகும். மனிதாபிமானமும், விவேகமும் இல்லாத கண்மூடித்தனமான போக்கால் இன்றைய விபரீத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்கு தயார் என்று விடுதலைப் புலிகள் உங்களுக்கு தகவல் தந்த போதெல்லாம் நிராகரித்தீர்கள். பேச்சுவார்த்தைக்கான கதவுகளை மூடிக்கொண்டீர்கள். அதனால்தான் பிரேமதாசா விடுதலைப் புலிகளோடு பேசுகின்ற நிலை உருவானது.

தமிழ்நாட்டின் தேசிய பாதுகாப்பு சட்டத்தின்கீழ் தளபதி கிட்டு உட்பட 157 விடுதலைப் புலிகள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

அவர்களை விடுவித்து இலங்கைக்குக் கொண்டு சென்று இந்திய இராணுவச் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டது குறித்து இதே மன்றத்தில் நான் கேள்வி கேட்டேன்.

இந்தியாவின் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தபோது, “விடுதலைப் புலிகளை இந்தியாவில் இருந்து அனுப்பிவிட்டோம். அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று தெரியாது, என்று பொறுப்பற்ற முறையில் பதில் சொன்னார்.

இந்தியா தனது உளவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம், யாருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வந்ததோ, எந்தத் தளபதி கிட்டுவுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதோ, அந்தக் கிட்டுவையே சிறைக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் அடைத்துவிட்டு, போர் நிறுத்தம் அறிவித்ததைப் போன்ற அநியாயம் வேறு என்ன இருக்கமுடியும்?

பலியானோர் அதிகம்

இந்தியா பேச்சுவார்த்தை நடத்த முன்வரவில்லை. துப்பாக்கித் தத்துவத்தையே தொடர்ந்தீர்கள்.

உங்கள் வெளிநாட்டுக் கொள்கையால் எண்ணற்ற விடுதலைப் புலிகள் கொல்லப் பட்டனர். ஏராளமான அப்பாவித் தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். உங்கள் தவறான கொள்கையில் எத்தனை இந்திய சிப்பாய்கள் பலியாகியுள்ளனர்?

அதிகாரபூர்வமான உங்கள் தகவலின் படி 863 சிப்பாய்கள் கொல்லப்பட்டதாகவும், 2500 பேர் படுகாயமடைந்தனர் என்றும் அறிகிறோம்.

ஆனால் பலியான இந்தியத் துருப்புக்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகம். பாகிஸ்தானோடு நடைபெற்ற இரண்டு யுத்தங்களிலும், சீனப் போரிலும் இந்தியத் தரப்புக்கு ஏற்பட்ட உயிர்ச்சேதத்தைவிட ஈழத்தில் இறந்த இந்தியச் சிப்பாய்களின் எண்ணிக்கை அதிகம்.

முப்படைகளையும் ஏவிவிட்டு புலிகளையும், தமிழர்களையும் தாக்குகிறீர்கள். பீரங்கிகளின் ஷெல் தாக்குதல் இரவிலும் பகலிலும் 24 மணிநேரமும் நடக்கிறது.

ஈழத்தில் தமிழர்களை அழித்து நாசமாக்கும் நோக்கத்தோடு இராணுவத் தாக்குதல் நடத்தும் உங்களுக்கு உலகில் சமாதானத் தத்துவத்தைப் பற்றிப் போதிக்க என்ன தகுதி இருக்கிறது?

மீள முடியாத சதுப்பு நிலத்தை நீங்களே ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.”

மேற்கண்டவாறு வை.கோபாலசாமி உரையாற்றியிருந்தார்.

காய்நகர்த்தல்

இலங்கை, இந்திய ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து நின்ற சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, அந்த ஒப்பந்தத்தில் கூறப்பட்ட வடக்கு-கிழக்குப் பிரிப்பை மட்டும் ஊக்குவிக்க முனைந்தது.

ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் வடக்கு-கிழக்கு தொடர்ந்து இணைந்திருப்பதா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் சர்வசன வாக்கெடுப்பை நடத்துமாறு சுதந்திரக் கட்சி கோரியது.

அப்படி நடத்தினால் அரசு, புலிகள் பேச்சும் முறிவடையும் என்று எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் பிரேமதாசா பொல்லாத விவேகி. அவரும் பதிலுக்கு காய் ஒன்றை நகர்த்தினார். (தொடர்ந்து வரும்)

இந்தியப்படையுடன் 04.07.1989வரை நடைபெற்ற போரில் பலியான புலிகள் இயக்க பெண் உறுப்பினர்களது பெயர் விபரம்:

திகதி	இயக்கப் பெயர்	சொந்தப் பெயர்	சொந்த இடம்	வீரமரணமடைந்த சம்பவம்
10.10.87	2ம் லெப்.மாலதி	சகாயசீலி	மன்னார்	கோப்பாயில் நேரடி மோதலின்போது காயமடைந்த நிலையில் சயனைட் உட்கொண்டு
19.10.87	விஜி	கோமதி	கோண்டாவில்	கோப்பாயில் செல் தாக்குதலில்
19.10.87	ஜெனா	புஸ்பலதா	கன்னாட்டி	கோப்பாயில் செல் தாக்குதலில்
03.11.87	ரூபி	மாரியம்மா	இலுப்பைக்கடவை	கொக்குவிலில் செல் தாக்குதலில்
03.11.87	சபரி	ஹம்சா	திருநெல்வேலி	கொக்குவிலில் செல் தாக்குதலில்
20.12.87	சகிலா	றஜனி	மன்னார்	அச்செழு சுற்றி வளைப்பில் காயமடைந்த நிலையில் சயனைட் உட்கொண்டு
23.12.87	லெ.ப்தர்ஷினி	சிவரஞ்சினி	ஓமந்தை	உரும்பராய் நேரடி மோதலில்
23.12.87	நிதி	சிவமனோகரி	இடைக்காடு	உரும்பராய் நேரடி மோதலில்
23.12.87	நிர்மலா	ஒறின் அஜந்தி	யாழ்ப்பாணம்	உரும்பராய் நேரடி மோதலில்
23.12.87	நிகிந்தா	பிறேமலதா	சாவகச்சேரி	உரும்பராய் நேரடி மோதலில்
23.12.87	சதா	செல்வராணி	முள்ளியவளை	உரும்பராய் நேரடி மோதலில்
13.03.88	றொஷானி	சுதாங்கனி	கொடிகாமம்	வேணாவிலில் முகாம் சுற்றிவளைப்பில் சயனைட் உட்கொண்டு
13.03.88	லெப்.இமெல்டா	மரியகோசி	கொழும்புத் துறை	வேணாவிலில் முகாம் சுற்றிவளைப்பில் சயனைட் உட்கொண்டு
13.03.88	டொறின்	சாந்தினி	கொடிகாமம்	வேணாவிலில் முகாம் சுற்றிவளைப்பில் சயனைட் உட்கொண்டு
13.03.88	சுகீ	துஷ்யந்தி	நீர்வேலி	வேணாவிலில் முகாம் சுற்றி வளைப்பில் சயனைட் உட்கொண்டு
13.03.88	ஹெலன்	அநுஷியா	காரைநகர்	வேணாவிலில் முகாம் சுற்றி வளைப்பில் சயனைட் உட்கொண்டு
13.03.88	சுரபி	மஞ்சுளாதேவி	திருநகர்	வேணாவிலில் முகாம் சுற்றி வளைப்பில் சயனைட் உட்கொண்டு
22.03.88	லெப். துர்க்கா	கமலாதேவி	புதுக்குடியிருப்பு	விசுவமடு முகாம் சுற்றி வளைப்பில்
03.07.88	2ம் லெப். மரியா	புவனேந்திர ஜோதி	வட்டுக்கோட்டை	விசுவமடு நேரடிமோதலில்
03.07.88	இராதை	விக்கினேஸ்வரி	நீர்வேலி	அலம்பில் செல் தாக்குதலில்
04.07.88	2ம் லெப். ஆனந்தி	காமாட்சியம்மா	பரப்புக்கடந்தான்	அலம்பில் செல் தாக்குதலில்
21.11.88	லெப். அனிதா	————	மட்டக்களப்பு	களுவாஞ்சிக்குடி சுற்றி வளைப்பில் சயனைட் உட்கொண்டு
04.07.89	லெப். நித்திலா	————	வவுனியா	வவுனியாவில் இந்திய இராணுவத் தாக்குதலில்

இராஜதந்திரியில் திருத்தம்

இராஜதந்திரியின் அலசலில் 1977இல் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தல் என்பதற்கு பதிலாக 1997 இல் என்றும், கூட்டணி தவிர்ந்த நாலு இயக்கங்கள் என்பதற்கு பதிலாக மூன்று இயக்கங்கள் என்றும் அச்சுக் கோர்ப்பில் தவறு நேர்ந்துள்ளது. திருத்தி வாசிக்கவும். தவறுக்கு வருந்துகிறோம்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்